

sid, temma wågge, walda ja råhwast ümberlua, et üks nisuggune wållitseja Jummal aäest paljo qndid sanud; ning et Jummal neid temmale sellepärrast jaggnud, fest, et ta tedda sefs árrawållitsend, et innimeste siggiwaks heaks suri asju ilmas peab tegema. Nisuggusid qndid olli Jummal siis ka Peetrile rohkeste jagganud, ja tedda ihho ja waimo jõu polest sesugguseks lonud, kelle sarnast mitte iggal ajal, waid liig arwast ma peál leida. Temmal olli mõnni tol peale raudsülda pitesust, ja ni paljo rámmu, et ei ial ei kõige tuggewamki tuggewamate seast, temma kat sanud murda. Omma mõegaga lõi ta kõige surema hárja pead ühhe hobiga õtsast árra, kui olleks ta kanna pea olnud. Wahwa, tössine, ja julge süddamega, ei teadnud ta ei ühtigi, eggas surmagi karta; waid kui tarvis sedda tehha, läks kartuseta tulles, weest ja kõige paksemast waenlase hulgast läbbi: hirm olli temma südames lapse põlwest ello õtšani hopisundmata ja teadmata assi.

Selge süddamega, tössine Jummala ja innimeste armastaja, ei nöudnud Pe-

ter muud, kui diged wållitsust selle rahvale murreteda, mis Jummal temma katte olli uskund, ja temma juhhatamise holeks andnud: sepärrast olli ta allati töed tegemas; eggas olnud ei joudet silmapilkagi temma ellus: ja kais ta saggedaste kõik maad läbbi, mis temma kae al ollid, et issi omma silmaga nähha, ja omma körwaga kuulda, kuida temma tahtmist piddi täidetama, ja digust mõistetama. Parrako Jummal! kui sedda juhtus leidma, et üks kohto wannem melega üllekokkut olli teinud; siis olli súudlaesel kõhhe õtskaes.

Ei sedda wõi mõista, kuida üks innimene ni paljo joudnud õppida ja tehha, ja ni mitme ja mitme asja peale ni kindlaste hakkata, kuida Peetrist sedda teada on; ja tulles imnestelles küssida, kust se töepolest suur mees, lust ta sedda aega kül sanud ehk wõtnud, et ni paljö tallitamist árratoimitada, ja weel pealegi, ni mitmesugust körvalist töed tehha? Pealegi tulles weel küssida, mil ta hingand? ehk paljus, ja mil temmal puhkamise wahhet olnud?

Temma oskas kõik töed tehha, king-